

ZATERDAG

DE ZATERDAG VAN TINE HOEKSTRA-TWIJNSTRA

Breien voor leprapatiënten

TEKST HELGA VAN KOOTEN BEELD HOGE NOORDEN / JAAP SCHAAF

Tine Hoekstra-Twijnstra (66) uit Oostermeer breit. Geen truien of sokken, maar zwachtels. Zodra ze tijd heeft (en dat is vooral 's avonds), haalt ze haar breiwerk tevoorschijn. Dat komt zo: ergens vorig jaar maakte ze, nadat ze een folder in de bus had gekregen, een gift over naar de Leprazending. Een paar weken later belde een medewerker op, en voor ze het wist, zocht ze haar breipennen op, voor het eerst in jaren. 'Ik dacht: een lap breien, dat lukt me nog wel.' Zwachtels zijn hard nodig in landen waar lepra voorkomt, zoals India, om handen en voeten mee te verbinden. Doordat ze van katoen worden gemaakt, kunnen ze goed worden hergebruikt.

Tine Hoekstra-Twijnstra besloot een oproep te plaatsen in het blad van de Protestantse Gemeente Eastermar, waar ze scriba is, op zoek naar meer zwachtelbreiers. 'Nou, dat ging niet als een olievlek, maar als een breivlek. Het was midden in de coronatijd – mensen waren blij dat ze wat te doen hadden.' Nu heeft ze zestig breiers om zich heen, en een goede kennis in Heerenveen nog eens negentig breiers. In april kon ze 550 zwachtels overhandigen aan de Leprazending in Apeldoorn, vijf koffers vol, en in augustus nog eens vijfhonderd zwachtels. 'Dat hadden ze nog nooit meegemaakt, zo veel. Geweldig hoe mensen zich hiervoor inzetten.'

► Ook zwachtels breien? Bel Leprazending: 055-7600500.

ZONDAG

DE ZONDAG VAN TINE HOEKSTRA-TWIJNSTRA

Alles wordt weer normaal

TEKST HELGA VAN KOOTEN BEELD HOGE NOORDEN / JAAP SCHAAF

De hele coronatijd is scriba Tine Hoekstra-Twijnstra (66) de diensten van haar kerk – de Protestantse Gemeente Eastermar, in Fryslân – blijven bezoeken. Samen met haar man vormde ze een beamteam, de een achter de laptop, de ander achter de camera. En als ze niet hoefde te beamen, ging ze als ouderling van dienst voor in gebed en las ze de afkondigingen voor. 'Ik heb de afgelopen anderhalf jaar wel in de kerk gezeten, maar zelden zonder een functie uit te oefenen.'

Nu alles langzamerhand wat normaler lijkt te worden, zitten Tine en haar man weer af en toe zónder taak in de dienst. Ook dan blijft er trouwens genoeg te doen: de mailbox doorwerken, de afkondigingen voorbereiden en de powerpoint maken. Maar dat zijn geen klusjes voor de zondag, maar voor de zaterdagmorgen. 'En zitten er filmpjes in de powerpoint, dan ga ik even naar de kerk om te checken of het allemaal goed werkt. Als scriba heb ik de sleutel van het kerkgebouw, dus dat is wel makkelijk.'

Na de dienst is er tijd om op bezoek te gaan bij familie, want dat kan nu ook weer gelukkig. Of om te wandelen en te fietsen en een beetje te lezen. En is er daarna nog tijd over? Dan heeft Tine altijd haar breiwerk voor de Leprazending nog. ◀